

David Caño i Gerard Altaió porten la seva poesia trencadora a la Jazz Cava de Vic

Caño ha estat guardonat amb els Jocs Florals de Barcelona, que s'entregaran el proper 13 de maig | Altaió va combinar la poesia textual amb l'acció i les arts visuals



David Caño i Gerard Altaió, aquest dimecres a la Jazz Cava de Vic | Marta Prat

El recentment guardonat amb els Jocs Florals de Barcelona, David Caño, i el sovint anomenat antipoeta Gerard Altaió van impregnar dimecres la Jazz Cava (<http://www.jazzcava.com/>) de Vic de desconcert, mala llet, riure i atenció amb l'espectacle poètic i trencador «Els nois tutú». Tots dos han construït unes poètiques molt personals que, juntes, aconsegueixen arribar de manera potent, crua i directa, també a través de la poesia d'acció que caracteritza Altaió.



David Caño va recitar alguns poemes d'"Un cos preciós per destruir', guardonat amb els Jocs Florals d'enguany Foto: Marta Prat

A banda de poemes publicats a *PostMortem* i *Res és ara ni això*, Caño va recitar gran part de poemes que recull el volum *Nictàlgia*, on s'endinsa en la nit i des d'on fa viatges sensorials, emotius, visceral, amarg i extrem. També va compartir alguns textos del poemari amb què ha estat guardonat amb el premi Jocs Florals de Barcelona, *Un cos preciós per destruir*, triat entre 88 mecanoscrits presentats. Maria Josep Escrivà, membre del jurat, diu sobre el llibre que «insisteix en la línia poètica del compromís humà, individual i col·lectiu de la poesia de David Caño. Ho fa amb un treball rítmic molt marcat i amb un to que expressa el malestar existencial davant d'un món que desconcerta. Sempre defugint el pamflet i treballant la simbologia del llenguatge poètic de manera potent i colpidora».

A aquesta poesia irada se li van afegir alguns poemes que Caño sovint recita arreu com *No entreu a la llibreria del museu*, de Roger Peláez, o *Fora catalans dels Països Catalans*, de Martí Sales, dels Surfing Sirles. El va dir en veu alta davant un públic que esperava veure el grup següent, els Obrint Pas, en un concert a Barcelona, «davant de tants adolescents independentistes d'estelada per capa, tenia moltes ganes de dir quatre paraules sobre la possible existència d'altres conceptes de catalanitat», diu el mateix autor (<http://www.gentnormal.com/2013/09/fora-catalans-dels-paisos-catalans.html>) .



La poesia performàtica de Gerard Altaió el va dur a recitar amb el micro dins la boca Foto: Marta Prat

Això es va combinar perfectament amb els sons, els vídeos, els llums de la poesia performàtica d'Altaió, a mig camí entre el text, l'acció i les arts visuals. Explorant contínuament les fronteres entre les paraules i allò físic, Gerard Altaió va anar des de l'acció de recitar amb el micro dins la boca o d'embolicar un micro amb cinta adhesiva fins acabar-la, fins a endinsar-se en la poesia textual agafant un tractat de mecanografia i llegint aleatòriament. Sempre desenvolupant un exercici en tots els formats: videopoesia, poesia digital i performances.